

Spm. nr. S 989

Til justitsministeren (18/2 02) af:

Anne Baastrup (SF):

»Er det korrekt, at den dyrlæge, der normalt er tilknyttet en besætning, også er ansvarlig for at vurdere, om en given anmeldelse af dyremishandling har fundet sted over for samme besætning, og finder ministeren i bekræftende fald, at det er i overensstemmelse med sædvanlige habilitetsbetragtninger?«

Begrundelse

Spørgeren er ikke sjældent blevet mødt med den forklaring fra mennesker, der har anmeldt en given dyreholdsejer for dyremishandling, at politiet ikke finder at sagen er af en sådan karakter, at der er tale om overtrædelse af dyreværnsloven, idet den ansvarlige dyrlæge har afvist anmeldelsen.

Da dyrlægen som udgangspunkt må antages at tjene sine penge ved netop at være dyrlæge for den pågældende dyreholdsejer, virker det som klar inhabilitet at forvente, at den pågældende dyrlæge skal kritisere dyrenes behandling.

Enten har dyrlægen ikke passet sit arbejde godt nok, og derved er han/hun selv ansvarlig/vidende om dyremishandlingen.

Eller også må dyrlægen kunne forvente, at dyreholdsejeren vil se sig om efter en anden dyrlæge, hvis dyrlægen anerkender, at der er tale om dyremishandling.

Svar (28/2 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Rigsadvokaten udsendte i september 2000 en meddelelse til samtlige statsadvokater, politimestre og politidirektøren om sager om overtrædelse af dyreværnsloven.

Baggrunden for udarbejdelsen af meddelelsen var bl.a., at der havde været rejst spørgsmål om forskellige forhold i forbindelse med politiets og anklagemyndighedens behandling af sager om overtrædelse af dyreværnsloven.

Meddelelsen fastsætter derfor retningslinjer for behandlingen af disse sager. Det fremhæves i meddelelsen, at det ofte kan være nødvendigt at indhente sagkyndige udtalelser om veterinære

spørgsmål i straffesager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen, og at det ofte vil være en mulighed at forelægge sådanne spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd.

Det Veterinære Sundhedsråd er et sagkyndigt råd, der har til opgave at afgive udtalelser om veterinære spørgsmål og at være rådgivende for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri m.v. Ifølge § 3, stk. 1, i lov om dyrlægegerning m.v. afgiver Det Veterinære Sundhedsråd udtalelser om veterinære spørgsmål på begæring af en offentlig myndighed eller parter i straffesager, hvor sådanne spørgsmål opstår.

Det er i meddelelsen præciseret, at spørgsmål til Det Veterinære Sundhedsråd bør formuleres konkret med henblik på at rådet kan udtale sig om, hvorvidt en nærmere beskrevet adfærd indebærer en uforsvarlig behandling af dyr eller eventuelt en mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1, § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1.

I Rigsadvokatens meddelelse er det endvidere fremhævet, at anklagemyndigheden – ud over den bistand, der kan hentes hos Det Veterinære Sundhedsråd – kan have behov for bistand i øvrigt i forbindelse med behandlingen af sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen.

Det er i den forbindelse beskrevet, at sådan bistand må indhentes hos de offentlige myndigheder, som det påhviler at føre tilsyn med overholdelsen af lovgivningen, og at Fødevareregionernes veterinærafdelinger (tidligere kredsdyrlægerne) og Fødevedirektoratet således i mange tilfælde vil kunne bistå politiet og anklagemyndigheden i forbindelse med behandlingen af enkeltsager.

For så vidt angår de lokale dyrlæger der kommer i besætningerne bemærkes, at det følger af dyreværnsloven § 20, at alle autoriserede dyrlæger, der bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, skal anmelde forholdet til politiet. Dette gælder dog ikke, hvis forholdet ikke er groft og i øvrigt straks rettes.

Det fremgår af forarbejderne til § 20, at hensigten med bestemmelsen er at give en vis støtte til den dyrlæge, som konstaterer, at et dyrehold bliver misrøgtet, og som af hensyn til forholdet mellem ham og dyreejeren kunne være fristet til at undlade at anmelde forholdet. Tilsidesættelse af anmeldelsespligten straffes med bøde, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 4.